

[Ole Espersen]

der er Socialdemokratiets retsopfattelse – det kunne være, fru Pia Kjærsgaard vidste det – med hensyn til, hvad man skal anse for at være bevist og ikke bevist. Det er jo den vigtigste afgørelse, de træffer. Vi har ikke nogen lærebog. Der er ikke en del af vores program, der siger, hvad man skal anse for at være bevist og ikke bevist, så jeg ved ikke rigtig, hvad fru Pia Kjærsgaard mener med retsopfattelsen på dette punkt.

Hvis Socialdemokratiet er overrepræsenteret – det tør jeg ikke sige; der udpeges også folk, der ikke er medlem af politiske partier – kan det jo kun skyldes, at der er nogle andre grupper, der ikke har udpeget de medlemmer, som de er blevet bedt om at udpege. Det sker faktisk en gang imellem, at grupper, der af grundlisteuvalget bliver bedt om at udpege medlemmer, ikke gør det, og så beder man de andre grupper, der kan levere nogen, om at gøre det. Det kan være en – og det må være den eneste – forklaring på, at et bestemt parti skulle være overrepræsenteret i forhold til valgresultatet ved kommunalvalget.

Og så ville det interessere mig utrolig meget at vide, når fru Pia Kjærsgaard gentagne gange taler om besynderlige afgørelser og dubiose afgørelser, og det er en vurdering, hun foretager ud fra, hvad fru Pia Kjærsgaard kalder en samlet retsopfattelse – en samlet retsopfattelse! – hvad den samlet retsopfattelse er. Er det fru Pia Kjærsgaard, der har en samlet retsopfattelse? Eller er det os andre, der mangler den? Hvordan skal man egentlig forstå det begreb? Ud fra en samlet retsopfattelse er der en række diskutabile afgørelser; det trænger til en udbygning.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Jamen jeg vil så sandelig ikke tage patent på noget som helst, og det synes jeg faktisk at det lovforslag, som Fremskridtspartiet fremsætter, er et tydeligt bevis på. Det er netop det, jeg ønsker at udtrykke, at jeg ikke som politiker ønsker at blande mig i den proces, det er, når man udpeger nævninge og domsmænd. Det synes jeg politikerne skulle holde sig langt væk fra.

Så vil jeg gerne sige, når hr. Ole Espersen taler så meget om den ene eller den anden retsopfattelse, at det er jo ikke nogen hemmelig-

hed, når nu hr. Ole Espersen selv bringer det på bane, at der findes temmelig mange mennesker i dette land, som er uenige i hr. Ole Espersens retsopfattelse. Det må selv hr. Ole Espersen have fundet ud af. F.eks. i forbindelse med voldsdomme er det mit klare indtryk, at dér fatter folk ganske enkelt ikke, hvorfor der ikke er nogle hårdere straffe. Det er blot for at tage et enkelt eksempel.

Men jeg synes, at hr. Ole Espersen faktisk igennem ganske mange år har stået som den, der har sagt – jeg tør næsten ikke sige det, for jeg får det jo skudt i skoene, men det er så min opfattelse – at mange borgere har en svag holdning til, hvilke straffe der skal være i dette land.

Jeg beklager meget at drage hr. Ole Espersen så personligt ind i denne debat, men det lagde hr. Ole Espersen selv op til.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 77:

Forslag til folketingsbeslutning om rettelse af forbytning af faderskab.

Af Tom Behnke (FP) m.fl.
(Fremsat 3/3 94).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Udenrigsministeren (Erling Olsen, fg.):

Da udenrigsministeren er forhindret, skal jeg hermed redegøre for regeringens holdning til beslutningsforslaget fra medlemmer af Fremskridtspartiet.